

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 12/10.06.2024 της τακτικής συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου 'Ηλιδας.

Αριθμός Απόφασης 134/2024

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση περί άσκησης ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. Α130/2024 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 10-06-2024, ημέρα Δευτέρα και ώρα 14:00', συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Δημοτική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 13/11592/06.06.2024 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 67 του ν. 3852/10 και τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 75 του ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) όπως ισχύει και των άρθρ. 8 & 9 του ν.5056/2023 (Α' 163).

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος - Δήμαρχος/Πρόεδρος.
2. Αθανασόπουλος Ιωάννης-μέλος.
3. Αναγνωστόπουλος Κωνσταντίνος-μέλος.
4. Τσεριώνης Κωνσταντίνος-μέλος.
5. Νικολόπουλος Χρήστος, αναπληρωματικό μέλος / αντικαταστάτης Ανδρουτσόπουλου Ανδρέα.
6. Παπαδόπουλος Βασίλειος, αναπληρωματικό μέλος / αντικαταστάτης Χριστοφόρου Ευάγγελου.

ΑΠΟΝΤΕΣ

- 1.Λυμπέρης Ιωάννης-μέλος.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο επτά (7) μελών δήλωσαν παρόντα έξι (6) μέλη και απόντα ένα (1) μέλος, ο Πρόεδρος κ. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο Χρήστο Ρούτση.

Ο Πρόεδρος ανακοίνωσε το 8^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης και έθεσε υπόψη των μελών την από 13/05/2024 γνωμοδότηση της νομικής συμβούλου του Δήμου στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«**ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση περί άσκησης ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. Α130/2024 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου.**

Την 23-4-2024 και με υπ'αριθμ. πρωτ. 8220/23-4-2024 κοινοποιήθηκε στον Δήμο 'Ηλιδας η υπ'αριθμ. Α130/2024 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, δια της οποίας έγινε δεκτή εν μέρει η με αριθμό καταχ. ΑΓ160/1-10-2021 αγωγή των Διονυσίου Κόττα κλπ. κατά του Δήμου 'Ηλιδας και αναγνώρισε την υποχρέωση του τελευταίου να καταβάλλει, ως αποζημίωση για ψυχική οδύνη για τον θάνατο του συγγενούς του Ευριβιάδη -Παναγιώτη Κόττα, στον πρώτο και δεύτερη των εναγόντων το ποσό των 15.000 ευρώ, σε έκαστον εξ αυτών, και στους Τρίτη, τέταρτο, πέμπτο και έκτο των εναγόντων το ποσό των 7.000 ευρώ σε έκαστον εξ αυτών, νομιμοτόκως από την επομένη επίδοσης της αγωγής, ήτοι από την 4-10-2021 έως και την πλήρη εξόφληση, με επιτόκιο υπολογιζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της άνω αποφάσεως: «... Δυνάμει της υπ'αριθμ. 23-4-2012 σύμβασης έργου, που συνάφθηκε μεταξύ του Δήμου 'Ηλιδας και του Βασιλείου Παναγιώτη, νόμιμου εκπροσώπου της εταιρείας ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ, ανατέθηκε στην δεύτερη, η εκτέλεση του έργου ΥΔΡΕΥΣΗ-ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΕΧΝΗΤΗ ΛΙΜΝΗ ΠΗΝΕΙΟΥ: ΔΙΚΤΥΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΕΡΓΑ ΑΨΑΣΗΣ - ΔΕΞΑΜΕΝΗΓΕΡΑΚΙΟΥ στην Τ.Κ. Γερακίου. Εν συνεχεία η εταιρεία ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ συνεβλήθη με την τεχνική εταιρεία ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ προκειμένου να υλοποιήσουν από κοινού την κατασκευή του έργου, συστήνοντας την κοινοπραξία ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ - ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ, αναλαμβάνοντας την υποχρέωση για την τήρηση της νομοθεσίας σχετικά με την λήψη των μέτρων προστασίας για την ασφάλεια των εργαζομένων. Προϊσταμένη αρχή, διευθύνουσα και επιβλέπουσα υπηρεσία βάσει της υπ'αριθμ. πρωτ. 585/31-7-2012 γνωστοποίησης του Δήμου 'Ηλιδας στο ΣΕΠΕ, ορίστηκε ο ίδιος ο Δήμος, συντονιστής σε θέματα υγείας και ασφάλειας του προσωπικού ορίστηκε η Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου και

επιβλέποντες του έργου ορίστηκαν ο κ. Ιωάννης Νικάκης, Ιωάννης Καλογερόπουλος και Σοφία Μυλωνά.

Ακολούθως η εταιρεία ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ σύναψε με τον αποθανόντα Ευριβιάδη – Παναγιώτη Κόττα – υπερβολάβο την από 1-1-2017 σύμβαση, με την οποία ο τελευταίος ανέλαβε την κατασκευή ξυλοτύπου και την σκυροδέτηση τμήματος του άνω έργου, της υπέργειας δεξαμενής υδροδότησης στην Τ.Κ. Γερακίου. Μεταξύ των υποχρεώσεων του υπερβολάβου, αναφερόταν και η καθημερινή παρουσία στο έργο εργοδηγού, σε περίπτωση που δεν παρευρίσκετο ο ίδιος αυτοπροσώπως, η τήρηση και ο έλεγχος της εφαρμογής των μέτρων ασφαλείας για το εργαζόμενο προσωπικό του στο εργοτάξιο, η λήψη όλων των μέτρων ασφαλείας και η ανάληψη ευθύνης για οποιοδήποτε ατύχημα προκληθεί. Στις 6-2-2017 εργαζόταν στο εργοτάξιο της υπό κατασκευή της δεξαμενής, το συνεργείο του Ευριβιάδη – Παναγιώτη Κόττα, παρουσία του τελευταίου, υπό τις εντολές του και καθοδήγηση του έργου. Ωστόσο δεν διέθετε σχετική επαγγελματική επαγγελματική εμπειρία για την υλοποίηση του έργου και για αυτόν τον λόγο είχε ζητήσει την συνδρομή εταιρείας από την Καλαμάτα αναφορικά με την διαδικασία τοποθέτησης και αφαίρεσης των μεταλλικών πάνελ. Την 6-2-2017 ο άνω αποθανών μαζί με το συνεργείο του ευρισκόταν στο εργοτάξιο και διεύθυνε τις εργασίες μετακίνησης των μεταλλότυπων από τμήμα του έργου που είχε ήδη κατασκευαστεί τοίχιο σε νεότερο τμήμα που επρόκειτο να σκυροδετηθεί. Περι ώρα 12.000 της ημέρας και ενώ είχαν μεταφερθεί οι αντικριστοί μεταλλότυποι που ευρίσκοντο στο εσωτερικό δυτικό τμήμα της δεξαμενής (νοτιοδυτική γωνία αυτής), ο αποθανών είχε δώσει εντολή στον χειριστή του γερανοφόρου οχήματος για την μεταφορά ενός εξωτερικού μεταλλότυπου, το οποίο είχε προσδεθεί στον ιμάντα ασφαλείας του βραχίονα του ανυψωτικού μηχανήματος. Καθώς αυτό αιωρείτο προσδεμένο στον βραχίονα και σε χαμηλό ύψος, ο αποθανών ζήτησε από τον χειριστή του γερανοφόρου να το ακινητοποιήσει, προκειμένου να προβεί σε έλεγχο αυτού. Κατευθυνόμενος προς αυτό και κινούμενος παράλληλα ήδη σκυροδετημένου τοιχίου, δύο μεταλλότυποι συνολικού βάρους 800-1000 κιλών, οι οποίοι βρίσκονταν στην νοτιοδυτική γωνία της σκυροδετημένης δεξαμενής σε συνεχόμενη διάταξη και συνδεδεμένοι μεταξύ τους με κοχλιωτούς συνδέσμους, λόγω πρόσκρουσης πάνω σε αυτά του αιωρούμενου μεταλλότυπου, αποκολλήθηκαν από το τοίχιο. Η αποκόλληση έγινε διότι δεν είχαν σταθεροποιηθεί με τις μεταλλικές ράβδους (ντιζες ασφαλείας), σε συνδυασμό με την πνοή ισχυρότατων ανέμων στην περιοχή, με αποτέλεσμα τα panels – μεταλλότυποι και αφού χτυπήθηκαν από το αιωρούμενο πάνελ που ήταν προσδεμένο στον ιμάντα του γερανοφόρου φορτηγού, να αποκολληθούν και να προσκρούσουν στο αιωρούμενο πάνελ και αυτό εν συνεχεία να πιέσει τον Ευριβιάδη – Παναγιώτη Κόττα, στην καρότσα του γερανοφόρου οχήματος, τραυματίζοντας τον θανάσιμα στην κοιλιακή χώρα, στον θώρακα και στην πύελο. Να σημειωθεί ότι το γερανοφόρο όχημα το οδηγούσε ο Ανδρέας Αράπης, οποίος δεν κατείχε κατά τον χρόνο του δυστυχήματος την απαιτούμενη άδεια χειριστή μηχανήματος έργου, ομάδας β', 2ης ειδικότητας για την ανύψωση και μεταφορά των μεταλλότυπων.

Ένεκα τούτων οι ενάγοντες με την αγωγή τους υποστήριξαν ότι για το δυστύχημα ευθύνονται ένεκα παράνομων πράξεων και παραλείψεων, ο εργαζόμενος – υπεύθυνος για την αφαίρεση των ντιζών ασφαλείας εν ονόματι, ο χειριστής και ο ιδιοκτήτης του γερανοφόρου οχήματος, οι επιβλέποντες πολιτικοί μηχανικοί και νόμιμοι εκπρόσωποι της εταιρείας ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ και της κοινοπραξίας ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ – ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ, και τα όργανα του Δήμου Ήλιδας, επιβλέποντες μηχανικοί και ο Προϊστάμενος της Τεχνικής Υπηρεσίας, που ήταν η επιβλέπουσα και διευθύνουσα το έργο, διότι δεν μερίμνησαν για την τήρηση ασφαλούς διαδικασίας εκτέλεσης της σκυροδέτησης της υπέργειας υδατοδεξαμενής, παριστάμενοι αυτοπροσώπως και υποδεικνύοντας την λήψη και εφαρμογή μέτρων ασφαλείας, προσλαμβάνοντας τεχνικό ασφαλείας και κατάλληλο προσωπικό για ενίσχυση των συνεργείων της αναδόχου. Η αποζημίωση δε ένεκα ψυχικής οδύνης που ζητούσαν με την αγωγή τους οι συγγενείς του θύματος ανερχόταν σε 70.000 ευρώ σε έκαστο του πρώτου και δεύτερης των εναγόντων (γονέων) και στο ποσό των 50.000 ευρώ σε έκαστον των λοιπών εναγόντων (αδέλφια).

Αντιθέτως, ο Δήμος με την υπ' αριθμ. πρωτ. 21871/Δ4/3161/1-11-2023 έκθεση απόψεων του και το από 8-11-2023 υπόμνημα του αρνήθηκε την αγωγή και ζήτησε την απόρριψη της αγωγής στο σύνολο της, προβάλλοντας ότι ο Δήμος ουδεμία ευθύνη φέρει για τον θανάσιμο τραυματισμό του άνω προσώπου, παρά αποκλειστικά υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ο ίδιος ο θανών, ο οποίος παρέλειψε να δώσει τις απαραίτητες οδηγίες στο συνεργείο του, αλλά και να επιμεληθεί της επίβλεψης για την ασφαλή μεταφορά των μεταλλότυπων, συνυπολογιζόμενου ότι δεν διέθετε ο ίδιος, ούτε κάποιος άλλος από τους εργαζομένους του την απαραίτητη εμπειρία και γνώση για την αναληφθείσα εργασία. Εξάλλου μόνο ο αποθανών είχε όφελος από την επιτάχυνση των προπαρασκευαστικών εργασιών, με την αφαίρεση όλων των ντιζών ασφαλείας από τους μεταλλότυπους, οι οποίοι ευρίσκονταν στην εξωτερική πλευρά της σκυροδετημένης δεξαμενής, καθώς με αυτόν τον τρόπο θα μείωνε τον χρόνο ολοκλήρωσης του έργου και συνεκδοχικά το εργατικό κόστος. Τα ανωτέρω επιρρωνύονται και από την υπ' αριθμ. 46/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας, με την οποία κρίθηκε ότι ο αποθανών ήταν παρών στην διαδικασία μεταφοράς των μεταλλότυπων και ότι ο θανάσιμος τραυματισμός του συνδέεται αιτιωδώς

με την εσφαλμένη διαδικασία απασφάλισης και μεταφοράς των μεταλλικών πάνελ, η οποία έγινε εν γνώσει του και με τις δικές του εντολές και υποδείξεις. Άλλως η ευθύνη για το ένδικο ατύχημα βαραίνει την ανάδοχο, η οποία όφειλε να τηρεί την νομοθεσία αναφορικά με την λήψη μέτρων ασφαλείας και την πρόληψη ατυχημάτων στο επίμαχο κατασκευαστικό έργο.

Το Δικαστήριο έλαβε υπόψην του:

α) τους ισχυρισμούς των εναγόντων περί παραλείψεων του Δήμου και των επιβλεπόντων μηχανικών και Προισταμένου της Τεχνικής Υπηρεσίας,

β) την από 23-4-2012 σύμβαση κατασκευής του έργου μεταξύ του Δήμου και της εταιρείας ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ και των προστιθέντων αυτής, η οποία επέδειξαν αμελή συμπεριφορά, η οποία συνίσταται στην παράλειψη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας, προκειμένου να γίνει η μεταφορά και επανατοποθέτηση των μεταλλότυπων με ασφαλή τρόπο

γ) Το γεγονός ότι ο κύριος δημοσίου – δημοτικού έργου υπέχει αστική ευθύνη για τις ζημιές που προκαλούνται σε τρίτους εξαιτίας της εκτέλεσης δημοσίου – δημοτικού έργου, έστω και αν η εκτέλεση του έργου αυτού έχει ανατεθεί δια σύμβασης σε ιδιώτη ανάδοχο (ΣΤΕ 529/2014, 453/2013, 2897/2013, 2279/2003). Η ευθύνη του Ν.Π.Δ.Δ. όταν συντρέχει, είναι αυτοτελής και δεν επηρεάζεται από την τυχόν από άλλες διατάξεις προκύπτουσα ευθύνη του αναδόχου για βλάβες στα έργα ή για την μη τήρηση των κατά τον νόμο ή την σύμβαση ή κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της καλής πίστης, υποχρεώσεων του (ΣΤΕ 287/2020, 2917/2019, 76/2018, 4737/2014, 453/2013, 3333/2012, 288/2011 κα).

δ) Το γεγονός ότι η ευθύνη του Δήμου είναι αντικειμενική συνιστάμενη στην παράνομη παράλειψη επίβλεψης και ελέγχου της λήψης και τήρησης των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας στο σημείο εκτέλεσης του έργου, όπου συνέβη το θανατηφόρο συμβάν, απορριπτομένου του ισχυρισμού του Δήμου ότι δεν υπέχει ευθύνη, αλλά ευθύνεται η ανάδοχος εταιρεία, που ανέλαβε την κατασκευή του έργου. Πιο ειδικά η ευθύνη του Δήμου συνίσταται στην παράλειψη της μέριμνας δια των τεχνικών υπηρεσιών του, της κατασκευής του έργου, κατά τρόπο ασφαλή, κατόπιν υποδείξεων και εντολών των ορισθέντων επιβλεπόντων μηχανικών του έργου, καθώς και στην παράλειψη της εποπτείας των εργασιών, δια των αρμοδίων υπηρεσιών σε κάθε φάση εκτέλεσης του έργου από την ανάδοχο και τον υπεργολάβο, προνοώντας για την ακριβή τήρηση της προβλεπόμενης κατά χρονική σειρά εκτέλεσης των εργασιών της υπό κατασκευή δεξαμενής. Η επικαλούμενη από τον Δήμο περιληφθείσα στο από 1-1-2017 συμφωνητικό μεταξύ της ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ και του αποθανόντος υπεργολάβου, ρήτρα περί ευθύνης του τελευταίου, λόγω υποχρέωσης του τήρησης των μέτρων ασφαλείας και επιστασίας και λόγω ανάληψης ευθύνης του για κάθε τυχόν προκληθέν ατύχημα, δεν ασκεί επιρροή στην ανωτέρω ευθύνη του Δήμου, η οποία είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από την ευθύνη του υπεργολάβου...».

Με αυτό το σκεπτικό το Δικαστήριο έκρινε ότι οι παράνομες παραλείψεις των αρμοδίων οργάνων του Δήμου έλαβαν χώρα στον κύκλο των υπηρεσιακών τους καθηκόντων που τους είχαν ανατεθεί, σχετίζονται δε άμεσα με την εκτέλεση του έργου και τα ιδιαίτερα καθήκοντα διοίκησης του έργου αυτού και τις υποχρεώσεις της διευθύνουσας υπηρεσίας και προσδιορίζονται από την κείμενη νομοθεσία, τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της καλής πίστης και ήταν αντικειμενικά ικανές και πρόσφορες να επιφέρουν το δυσμενές αποτέλεσμα της κατάρρευσης των μεταλλότυπων, επιφέροντας τον θάνατο του άνω αναφερόμενου προσώπου.

Επίσης το Δικαστήριο έκρινε ότι η τήρηση των καθηκόντων της ορθής επίβλεψης του υπό κατασκευή δημοτικού έργου, θα ήταν σε κάθε περίπτωση ικανή να αποτρέψει την πτώση των μεταλλότυπων και συνεκδοχικά τον θανάσιμο τραυματισμό του οικείου των εναγόντων, και ως εκ τούτου ο Δήμος είναι υπαίτιος για την πρόκληση του θανατηφόρου ατυχήματος κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας διοίκησης του δημοτικού έργου, σύμφωνα με το νόμο.

Ωστόσο συνυπαίτιος για τον τραυματισμό του είναι και ο ίδιος ο αποθανών, διότι ανέλαβε το έργο, χωρίς να διαθέτει σχετική πρότερη εμπειρία στην κατασκευή ομοειδους έργου με την χρήση μεταλλότυπων. Επιπρόσθετα η ευθύνη του επιτείνεται διότι προσέλαβε χειριστή του φορτηγού γερανοφόρου, ο οποίος δεν είχε την κατά νομο απαιτούμενη άδεια χειριστή μηχανήματος και δεν διέθετε τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για να διενεργεί την συγκεκριμένη εργασία.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη το Δικαστήριο, τον βαθμό παρανομίας των οργάνων του Δήμου, την νεαρή ηλικία του θανόντος και των εναγόντων, τις συνθήκες του θανάτου, τον βαθμό συγγενείας του θανόντος με τους ενάγοντες, την ύπαρξη στενού οικογενειακού δεσμού τους και την θλίψη και στεναχώρια τους, ως και το συντρέχον πταίσμα του θανόντος, αναγνώρισε την υποχρέωση του Δήμου να καταβάλει στους ενάγοντες τα άνω αναφερόμενα κονδύλια ψυχικής οδύνης.

Β. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ-ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΕΩΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 92 του ΚΔΔ, 1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό.

Κατά το άρθρο 94 ΚΔΔ, η προθεσμία για την άσκηση έφεσης είναι εξήντα ημερών και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλομένης απόφασης.

Κατά το άρθρο 95 ΚΔΔ, λόγο έφεσης μπορεί να θεμελιώσει κάθε νομικό ή πραγματικό σφάλμα της απόφασης και κάθε παράλειψη του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως όσα είχε υποχρέωση.

Α. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο όλως εσφαλμένως και κατά κακή εκτίμηση των πραγμάτων και αποδείξεων, έκανε δεκτή την αγωγή των αντιδίκων, κάνοντας δεκτούς τους ισχυρισμούς τους περί των συνθηκών του δυστυχήματος, ενώ θα έπρεπε να λάβει υπόψην του την υπ' αριθμ. 46/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας, εκδοθείσα επί της από 14-1-2022 αγωγής τους, όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι ο θανών ήταν παρών στην διαδικασία μεταφοράς των μεταλλότυπων και δεν ήταν δυνατόν να μην αντιληφθηκε την αφαίρεση των ντιζών από τους μεταλλότυπους. Απεναντίας όλες οι εργασίες εκείνη την ημέρα εκτελούνταν από τις εντολές του και εν γνώσει του. Μάλιστα στο επίμαχο σημείο από το οποίο έπεσαν οι μεταλλότυποι είχαν ήδη από νωρίτερα αφαιρεθεί οι εσωτερικοί (αντικρυστοί) μεταλλότυποι και απέμεναν μόνο οι εξωτερικοί. Τούτα αποδείχθηκαν και από την από 21-2-2017 προανακριτική κατάθεση του Γεωργίου Σπυρούνη, που αναφέρεται στο 8ο φύλλο της απόφασης., ως και από την από 6-2-2017 κατάθεση του αυτόπτη μάρτυρα - εργάτη Ανδρέα Αρράπη, ως και από φωτογραφίες. Επίσης αποδείχθηκε ότι ο θανών ήταν ο μόνος που είχε όφελος και συμφέρον από την επιτάχυνση των εργασιών στην άνω διαδικασία απασφάλισης των ντιζών, ως και ότι δεν γινόταν καμία εργασία κάτωθεν της εναέριας μεταφοράς του μεταλλότυπου, δεν υπήρχε εγκατεστημένο προσωπικό οποιουδήποτε συνεργείου στον χώρο μετακίνησης του, ενώ ο μεταφερόμενος μεταλλότυπος παρέμεινε στον βραχίονα μεταφοράς αιωρούμενος σε ασφαλή απόσταση από τον σύνολο των παρευρισκομένων καθ' όλη την διάρκεια επελεύσεως του τραγικού συμβάντος. Εάν ο μεταφερόμενος μεταλλότυπος είχε παρασυρθεί από τους μεταλλότυπους που αποκολλήθηκαν από το τοιχίο, θα ήταν αυτός που θα βρισκόταν πρώτα σε επαφή με το σώμα του άτυχου υπερβολάβου, γεγονός που δεν αποδεικνύεται αληθές. Επίσης το Μονομελές Πρωτοδικείο Αμαλιάδας έκρινε ότι ούτε η πτώση των αποκολληθέντων μεταλλότυπων δύναται να θεωρηθεί ότι πληροί τους όρους παραβίασης των διατάξεων του άρθρου 21 π.δ. 778/1980, δεδομένου ότι αυτοί δεν ήταν υπό μεταφορά, αλλά πάνω στο σκυροδετημένο τοιχίο, παράλληλα στο οποίο εκκινείτο ο θανών την στιγμή του ατυχήματος με ενδιάμεσο μάλιστα σκάμμα στην μεταξύ τους απόσταση. Ούτε αποδείχθηκε ότι η μεταφορά του μεταλλότυπου γινόταν κατά τρόπο που εκτίθεντο σε κίνδυνο λόγω καταπτώσεως του οι εργαζόμενοι. Οι αποκολληθέντες μεταλλότυποι δεν βρίσκονταν υπό μεταφορά και η πτώση τους δεν συνδέεται με την μη ασφαλή μεταφορά τους κατά τα οριζόμενα στο άνω Π.Δ.

Περαιτέρω, εκ του τρόπου επέλευσης του θανάσιμου τραυματισμού του, προκύπτει ότι το τραγικό συμβάν συνδέεται αιτιωδώς με την εσφαλμένη διαδικασία απασφάλισης και μεταφοράς των πάνελ που ακολούθησε ο ίδιος ο θανών και ως εκ τούτου ουδεμία υπαιτιότητα φέρει ο Δήμος και πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αγωγή του.

Β. Επίσης το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν έλαβε καθολου υπόψην του την προσαχθείσα και επικληθείσα υπ' αριθμ. 45/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας, που εκδόθηκε επί της από 3-2-2022 αγωγής των συγγενών του θανόντα, συζύγου, τέκνων, και πεθερών, η οποία έκρινε ότι υπαίτιοι σε ποσοστό 70% για το επίδικο συμβάν ήταν οι εταιρείες ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ- ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ, Η ΔΟΞΑ ΑΤΕ, Η ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ, ο διευθύνων σύμβουλος της ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ και της ΔΟΞΑ ΑΒΕΤΕ - ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ κ. Παναγιούλης και ο πρόεδρος της εταιρείας ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΤΕ κ. Δηλάρης, υποχρεώνοντας τους να καταβάλουν στους ενάγοντες το συνολικό ποσό των 180.000 ευρώ, ενώ ο θανών κατέστη συνυπαίτος του θανάτου σε ποσοστό 30%, καθόσον γνώριζε ότι τα μεταλλικά πάνελ δεν ήταν ασφαλισμένα και εφόσον είχαν αφαιρεθεί κατ' εντολή του οι ντιζες και ήταν προφανές ότι υπήρχε κίνδυνος πτώσης τους και μόνο από την απασφάλιση αυτών, με αποτέλεσμα κατά την διάρκεια των εκτελούμενων εργασιών την ημέρα του ατυχήματος και λόγω των ισχυρών ανέμων και του μεγάλου βάρους των πάνελ, να αποκολληθούν αυτά, να πέσουν και να τραυματιστεί εκείνος θανάσιμα. Ήτοι ο θανών όφειλε να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα και τις προφυλάξεις για την προσωπική του ασφάλεια και την ασφάλεια των εργαζομένων του.

Οι δε εναγόμενες εταιρείες και οι νόμιμοι εκπρόσωποι τους κρίθηκαν συνυπαίτιοι του θανάτου του θανόντα κατά ποσοστό 70%, διότι όφειλαν να έχουν, δυνάμει της ανωτέρω από 1-1-2017 σύμβασης, καθημερινά επί τόπου στο έργο υπεύθυνο μηχανικό και συγκεκριμένο εργοδηγό που θα έχει την ευθύνη παρακολούθησης και των εντολών για το αντικείμενο του υπερβολάβου για να αποφεύγονται συγχύσεις, λάθη και παραλείψεις.

Γ. Εσφαλμένα και κατά κακή εκτίμηση των αποδείξεων το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι ο χειριστής του γερανοφόρου οχήματος κ. Αράπη δεν κατείχε την απαιτούμενη άδεια οδήγησης και δεν είχε τα απαιτούμενα προσόντα για την οδήγηση του εν λόγω οχήματος, με αποτέλεσμα να συντελέσει στον θάνατο του θανόντα. Πλην όμως κατά τις άνω προσαχθείσες αποφάσεις του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και όλη την προσαχθείσα δικογραφία αποδείχθηκε ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο μεταφερόμενος μεταλλότυπος χτύπησε τους μεταλλότυπους που αποκολλήθηκαν από το σκυροδετημένο τοιχίο και δη από αμελή κίνηση του χειριστή του γερανοφόρου οχήματος, όπως αβάσιμα ισχυρίστηκαν οι ενάγοντες, οι οποίοι πίεσαν εν συνεχεία το αιωρούμενο φορτίο, το οποίο

μετακινήθηκε προς τον θανόντα που βρισκόταν μεταξύ του τοιχίου και της καρότσας του γερανοφόρου, τον οποίο εγκλώβισε, ενώ ταυτόχρονα κατέπεσαν πάνω του και τα πάνελ που είχαν αποκολληθεί. Από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε ότι ο αιωρούμενος μεταλλότυπος ήρθε σε επαφή με τους μεταλλότυπους που αποκολλήθηκαν, ποσά δε μάλλον δεν είναι αυτός που εξετράπη και καταπλάκωσε τον Ευρυβιάδη Κόττα. Όσα δε αντίθετα αναφέρονται στην από 28-1-2019 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του πολ. Μηχανικού Γεωργακόπουλου Χ. κρίθηκαν απορριπτέα ως ουσία αβάσιμα.

Ως εκ τούτου το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έσφαλε, και ενώ όφειλε να απορρίψει την αγωγή των αντιδίκων, την έκανε δεκτή, κρίνοντας μας συνυπαίτιους του θανατηφόρου ατυχήματος σε ποσοστό που ούτε καν προσδιορίζει.

Για όλους τους άνω λόγους, ο Δήμος δύναται να ασκήσει το ένδικο μέσο της εφέσεως κατά της υπ' αριθμ. Α130/2024 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, η οποία έχει καταληκτική ημερομηνία 21-6-2024. Όσον δε αφορά τα κονδύλια ψυχικής οδύνης που αναγνωρίστηκε η υποχρέωση μας να καταβάλουμε είναι μέσα στα πλαίσια της αρχής της αναλογικότητας κατά το άρθρο 932 ΑΚ.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 74Α του Ν. 3852/2010, όπως προστέθηκε από το άρθρο 9 του Ν. 5056/2023, η Δημοτική Επιτροπή αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική.Η απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο.

Κατόπιν τούτων, εισηγούμαι την λήψη απόφασης περί άσκησης του ενδίκου μέσου (έφεσης) κατά της υπ' αριθμ. Α130/2024 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου.».

Κατόπιν τούτου, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Δημοτική Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη: τα άρθρα 72 και 74Α' του ν. 3852/10 (87 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, τα άρθρα 8 & 9 του ν.5056/2023 (163 Α'), την από 13/05/2024 γνωμοδότηση της νομικής συμβούλου του Δήμου,

Αποφασίζει Ομόφωνα

Την άσκηση ενδίκου μέσου (έφεσης) κατά της υπ' αριθμ. Α130/2024 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 134/2024

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ